

Ed.

171. Frumvarp til laga

[164. mál]

um kerfisbundna skráningu á upplýsingum, er varða einkamálefni.

(Lagt fyrir Alþingi á 107. löggjafarþingi 1984.)

I. KAFLI

Gildissvið laganna.

1. gr.

Lög þessi taka til hvers konar kerfisbundinnar skráningar á upplýsingum varðandi einkamálefni einstaklinga, svo og fjárhagsmálefni einstaklinga, stofnana, fyrirtækja eða annarra lögpersóna, sem sanngjarnt og eðlilegt er að leynt fari. Lögin taka bæði til skráningar af hálfu atvinnurekenda, fyrirtækja, félaga og stofnana og til skráningar á vegum opinberra aðila. Með kerfisbundinni skráningu upplýsinga er átt við söfnun og skráningu ákveðinna og afmarkaðra upplýsinga í skipulagsbundna heild.

Ákvæði laganna eiga við um upplýsingar um einkamálefni, er varða tiltekinn aðila, þótt hann sé ekki nafngreindur, ef hann er sérgreindur með nafnnúmeri eða skráningarauðkenni, sem unnt er að persónugreina með eða án greiningarlykils.

2. gr.

Æviskrárritun samkvæmt lögum nr. 30/1956 fellur utan marka laga þessara, svo og skráning í þágu ættfræðirannsóknna og æviskrárrita.

II. KAFLI

Heimild til skráningar.

3. gr.

Kerfisbundin skráning upplýsinga, er 1. gr. tekur til, er því aðeins heimil að slík skráning sé eðlilegur þáttur í starfsemi viðkomandi aðila og taki einungis til þeirra, er tengjast starfi hans eða verksviði, svo sem viðskiptamanna, starfsmanna eða félagsmanna.

4. gr.

Óheimilt er að skrá upplýsingar, er varða þjóðflokk manna, kynþátt og litarhátt, svo og skoðanir þeirra á stjórnámálum eða einstökum stjórnámálalegum efnum og á trúmálum, nema sérstök lagaheimild standi til þess. Skráning er þó heimil, ef hinn skráði hefur látið í té upplýsingar eða þeirra er aflað með samþykki hans og við þær aðstæður, að honum getur eigi dulist, að ætlunin er að skrá þær með þeim hætti, er greinir í 3. gr. Það er enn fremur skilyrði, að aðila sé brýn nauðsyn vegna starfsemi sinnar að skrá upplýsingarnar.

Ákvæði 1. málsg. eiga einnig við um upplýsingar varðandi brotaferil manna, kynlíf þeirra og heilsuhagi, notkun þeirra á áfengi og öðrum vímugjöfum og svipuð einkalífsatriði. Opinberum aðilum, þ. á m. læknum og sjúkrahúsum, er þó heimil skráning án vitundar eða samþykkis hins skráða, standi til þess sérstök lagaheimild eða skráning sé ótvírætt nauðsynleg vegna notagildis skrána, sbr. 3. gr.

5. gr.

Söfnun og skráning upplýsinga, sem varða fjárhag manna og lögpersóna eða lánstraust, er óheimil án starfsleyfis er tölvunefnd veitir, enda sé ætlunin að veita öðrum fræðslu um þau efni.

Eigi er heimilt að færa í skrá samkvæmt 1. málsg. aðrar upplýsingar en nafn manns eða fyrirtækis, heimilisfang, nafnúmer eða fyrirtækjanúmer, stöðu, atvinnu og upplýsingar, sem tiltækilegar eru á opinberum skrá, án þess að skýra viðkomandi frá. Ef önnur atriði eru tekin á skrá ber aðila að skýra viðkomandi, sem greindur er í fyrsta skipti á skrá, frá því innan fjögurra vikna frá skráningu og gera honum grein fyrir heimild hans til að fá skýrslu um efni skráningar, sbr. 11. gr.

Upplýsingar um fjárhag og atriði, er varða mat á lánstrausti, má aðeins láta öðrum í té bréflega. Þegar fastir viðskiptamenn eiga í hlut, má þó veita upplýsingar munnlega, en nafn og heimilisfang fyrirsprjanda skal þá skráð og gögn um það varðveitt í a. m. k. 6 mánuði.

Skriflegar upplýsingar, sem veittar eru samkvæmt 3. málsg., skulu vera dagsettar og eðlilegs fyrningartíma þeirra getið.

6. gr.

Eigi er heimilt að tengja saman skrár, er falla undir ákvæði laga þessara, nema um sé að ræða skrár sama skráningaraðila. Með sama skráningaraðila er hér átt við sama fyrirtæki, félag eða stofnun hins opinbera. Með samtengingu skráa er hér jafnt átt við vélræna sem og handunna færslu upplýsinga milli skráa.

Þrátt fyrir ákvæði 1. málsg. er heimilt að tengja við skrá upplýsingar um nafn, nafnúmer, fæðingarnúmer, fyrirtækjanúmer, svo og heimilisfang, aðsetur og póstnúmer, enda þótt slíkar upplýsingar séu sóttar í skrá annars aðila.

Tölvunefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum 1. málsg. þegar sýnt er fram á að brýna nauðsyn beri til, sbr. 3. gr. og 4. málsg. 16. gr.

III. KAFLI

Skráning upplýsinga og varðveisla þeirra.

7. gr.

Beita skal virkum ráðstöfunum, er komi í veg fyrir að upplýsingar séu misnotaðar eða komist til óviðkomandi manna.

Afmá skal skráðar upplýsingar, sem vegna aldurs eða af öðrum ástæðum hafa glatað gildi sínu, miðað við það hlutverk, sem skrá er ætlað að gegna. Skrár, sem sífellt eru í notkun, skulu geyma upplýsingar, sem á hverjum tíma eru réttar, en úreltar upplýsingar skal afmá.

Tölvunefnd getur leyft að afrit eða útskriftir úr skrá verði varðveitt í Þjóðskjalasafni eða öðrum skjalasöfnum með nánar ákveðnum skilmálum.

8. gr.

Nú hafa upplýsingar eða mat varðandi fjárhag og lánstraust verið láttnar í té til annarra og þær reynast rangar eða villandi. Er ábyrgum aðila samkv. 5. gr. þá skylt að senda án tafar öllum þeim, sem fengið hafa slíkar upplýsingar frá honum síðustu 6 mánuði, svo og hinum

skráða, skriflega leiðréttingu. Hinn skráði skal og fá í hendur greinargerð frá aðila um, hverjum leiðréttingar hafi verið sendar.

9. gr.

Nú geyma tilteknar skrár upplýsingar, sem líklegt þykir, að muni hafa notagildi fyrir erlend ríki, og skal þá koma við öryggisráðstöfunum, sem gera kleift að eyðileggja skrár án tafar, ef styrjöld brýst út eða uggvænt þykir, að til styrjaldaráttaka komi.

IV. KAFLI

Um rétt skráðra aðila.

10. gr.

Nú telur aðili að upplýsingar um einkamálefni hans séu færðar í tiltekna skrá. Getur hann þá óskað þess við þann, sem ábyrgur er fyrir skráningu, að honum sé skýrt frá efni upplýsinganna. Er skylt að verða við þeim tilmælum án ástæðulausrar tafar.

Nú telur maður, að upplýsingar um hagi hans séu ritaðar í sjúkraála eða önnur sjúkraregistor eða sjúkraskrár, og vill hann fá vitneskju um efni þeirra. Skal hann þá óska þess við heimilislækni sinn, eða annan þann lækni, sem fjallað hefur um heilsuhagi hans, að hann leiti eftir upplýsingum þessum frá þeim, sem ábyrgur er fyrir skráningu. Þessi aðili skýrir læknum frá upplýsingunum, svo að honum sé kleift að koma þeim á framfæri við viðkomanda.

Ákvæði 1. málsg. gildir ekki, ef hagsmunir hins skráða af því að fá vitneskju um efni upplýsinga þykja eiga að víkja að nokkru eða öllu fyrir ótvíræðum almenningshagsmunum eða öðrum veigamiklum einkahagsmunum. Ef svo er háttáð um nokkurn hluta upplýsinga, en eigi aðra hluta þeirra, þá skal beiðanda veitt vitneskja um þá hluta, sem eigi þykir varhugavert að skýra frá.

Tölvunefnd getur ákveðið, að skrár séu þegnar undan ákvæðum þessum, ef ætla má, að sérregla 3. málsg. muni hafa í för með sér, að tilmælum um upplýsingar úr slíkum skráum verði almennt hafnað.

11. gr.

Nú telur aðili að upplýsingar um hann séu skráðar samkvæmt 5. gr. og er þá skráningaraðila skylt að beiðni hans að skýra honum frá efni þeirra upplýsinga og þess mats, sem aðilinn hefur látið frá sér fara til annarra á síðustu 6 mánuðum varðandi hagi beiðanda. Aðilanum er einnig skylt að greina hinum skráða frá því, hverjar upplýsingar eru skráðar um hagi hans, þar með talið mat á fjárhag hans.

Nú hefur aðili samkv. 5. gr. í vörslum sínum frekari gögn um skráðan mann eða stofnun en þau, sem beiðni lýtur að, og er honum þá skylt að gera beiðanda grein fyrir þeim.

Hinn skráði aðili á eigi kröfu til þess, að honum sé skýrt frá því, hvaðan upplýsingarnar stafa.

12. gr.

Nú óskar sá, sem tekinn hefur verið á skrá samkv. 5. gr., að skráningaraðili afmái eða leiðrétti atriði, er varða fjárhag hans eða mat á lánstrausti hans, og er honum þá skylt að svara því án ástæðulausrar tafar og í síðasta lagi innan 4 vikna frá því, að tilmæli bárust.

Nú synjar aðili, sem er ábyrgur fyrir skráningu, tilmælum samkv. 1. málsg., og getur hinn skráði þá innan 4 vikna frá móttöku svars eða innan 4 vikna frá lokum svarafrests samkv. 1. málsg. óskað eftir því við tölvunefnd, að hún skeri úr um kröfu um afmáingu upplýsinga eða leiðréttingu þeirra. Ákvæði 8. gr. eiga við, ef fallist er á kröfuna.

13. gr.

Nú telur skráður aðili, að upplýsingar um hann í skrá, er lög þessi taka til, séu efnislega rangar eða villandi, og getur hann þá krafist þess, að sá, sem ábyrgur er fyrir skráningu, færi þær í rétt horf eða afmái þær.

Nú telur maður eða fyrirsvarsmáður félags, fyrirtækis eða stofnunar, að nafn hans eða félags o. s. frv. sé fært á skrá, sem notuð er til útsendingar dreifibréfa, tilkynninga, auglýsinga eða áróðurs, og getur hann þá óskað þess, að nafnið sé afmáð af viðkomandi skrá, og er þá skylt að verða við því.

Nú neitar sá, sem ábyrgur er fyrir skrá, að fallast á kröfu samkv. 1. eða 2. málsg. eða hefur eigi svarað slíkri kröfu innan 4 vikna, og getur aðili þá krafist þess, að tölvunefnd kveði á um, hvort kröfu um afmáingu upplýsinga eða leiðréttingu þeirra beri að taka til greina.

Nú fellst tölvunefnd á kröfu manns um leiðréttingu eða afmáingu, og leggur hún þá fyrir skráningaraðila að leiðrétta upplýsingar eða afmá þær.

Þeir, sem framkvæma neytenda- og skoðanakannanir um atriði sem falla undir ákvæði laga þessara skulu við kannanirnar gæta eftirtalinna atriða: Gera skal þeim, sem spurður er, grein fyrir því hver fyrirspyrjandi er og kynna hinum spurða að honum sé hvorki skylt að svara einstökum spurningum eða spurningalista í heild. Séu svör ekki eyðilögð að könnun lokinni skulu þau geymd þannig frá gengin, að ekki megi rekja þau til ákveðinna aðila. Aldrei skal spyrja annarra spurninga en þeirra, sem hafa greinilegan tilgang með hliðsjón af viðfangsefni því, sem verið er að kanna.

14. gr.

Nú rís ágreiningur eða vafamál vakna í sambandi við heimild manna til að fá upplýsingar samkvæmt 1. málsg. 10. gr. eða 11. gr., og má þá leggja málið fyrir tölvunefnd til úrlausnar.

15. gr.

Heimilt er skráningaraðila að krefjast sanngjarns gjalds fyrir veitingu upplýsinga samkvæmt 1. málsg. 10. gr. eða 11. gr.

Tölvunefnd getur sett ákvæði um hámarksgjald í þessu sambandi.

V. KAFLI

Upplýsingar látnar í té öðrum en hinum skráða.

16. gr.

Eigi má skýra frá upplýsingum úr skrá, er lög þessi taka til, nema með samþykki hins skráða aðila eða skráðra upplýsinga hafi verið aflað með vitund þess skráða og á þann hátt, að honum gat ekki dulist að ætlunin væri að veita öðrum aðgang að upplýsingunum, enda falli slík upplýsingamiðlun undir eðlilega starfsemi skráningaraðilans.

Heimilt er að skýra frá upplýsingum, ef ekki er unnt að rekja þær til ákveðinna einstaklinga eða lögpersóna.

Um miðlun upplýsinga úr skrá, er falla undir 1. málsg. 5. gr., gilda ákvæði þeirrar greinar. Enn fremur skal virða ákvæði 3. málsg. 10. gr. Þá skerði ákvæði 1. málsg. ekki ákvæði 3. málsg. 7. gr.

Heimilt er að skýra frá upplýsingum, sbr. 1. málsg., leiði slíkt af öðrum lögum eða stjórnvaldsreglum. Enn fremur er heimilt að veita stjórnvaldsstofnun upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna eðlilegrar starfsemi stofnunarinnar. Ekki má þó láta í té upplýsingar, sem sérstök þagnarskylda hvílir á samkv. lögum eða stjórnvaldsreglum.

17. gr.

Heimilt er að veita lækni eða tannlækni, sem hefur mann til lækni meðferðar, upplýsingar úr sjúkraál sjúkrahúss eða öðrum sjúklingaskráum þess varðandi mann þennan. Upplýsingar geta einnig, þegar læknir á í hlut, tekið til annarra manna, einkum vandamanna viðkomandi manns, þegar slíkt er talið skipta máli vegna lækni meðferðar á hinum skráða manni.

18. gr.

Nú er sýnt fram á af hálfu einstaklings, fyrirtækis, félags eða stofnunar, að þessum aðilum sé þörf á tilteknum skráðum upplýsingum vegna ákveðins dómsmáls eða annarra slíkra laganauðsynja, og er þá heimilt að láta í té upplýsingar til þess, sem lagahagsmuni hefur af upplýsingum, enda sé ótvírætt, að þörfin á að fá þær vegi þyngra en tillitið til þess, að upplýsingum sé haldið leyndum. Þetta á þó ekki við um upplýsingar, sem þagnarskylda ríkir um samkvæmt sérstökum lagaákvæðum eða stjórnvaldsreglum.

VI. KAFLI

Um tölvuþjónustu.

19. gr.

Einstaklingum, fyrirtækjum eða stofnunum, sem annast tölvuþjónustu fyrir aðra aðila, er óheimilt að varðveita eða vinna úr upplýsingum um einkamálefni sem falla undir sérákvæði 4. gr., eða 5. gr., eða undanþáguákvæði 3. málsg. 6. gr., nema hafa til þess starfsleyfi er tölvunefnd veitir.

Með tölvuþjónustu er átt við sérhvern starfspátt í sjálfvirkri gagnavinnslu með tölvutækni.

Aðili samkvæmt 1. málsg. má ekki án samþykkis verkbeiðanda nota upplýsingar, sem hann fær í sambandi við framkvæmd umbeðins verks, í öðru skyni en til að leysa það sérstaka verkefni, sem verkbeiðni lýtur að. Er honum óheimilt að varðveita gögn um þær hjá öðrum eða láta þær öðrum í hendur. Þegar sérstaklega stendur á, svo sem vegna skyndilegrar bilunar í tölvubúnaði, er aðila þó heimilt að láta framkvæma tölvuvinnslu hjá öðrum, enda þótt síðargreindi aðilinn hafi ekki starfsleyfi til slíkrar vinnslu. Gögnin og vinnsla þeirra skulu þó eftir sem áður vera á ábyrgð þess, sem upphaflega tók að sér verkið, að því er varðar ákvæði laga þessara.

Tölvunefnd getur sett almennar reglur um vörslu og meðferð tölvugagna hjá þeim, sem annast tölvuþjónustu fyrir aðra.

20. gr.

Starfsmenn við tölvuþjónustufyrirtæki samkvæmt 19. gr. eru þagnarskyldir um þau atriði, sem þeir komast að við störf sín, og skulu undirrita þagnarheit, áður en þeir taka til starfa.

Nú vinnur tölvuþjónustufyrirtæki, sem ekki er rekið af opinberum aðila, að verkefnum fyrir slíka aðila, og eru starfsmenn þess þá þagnarskyldir um þau atriði, sem þeir komast að við framkvæmd verkefnisins, með sama hætti og þeir opinberu starfsmenn, sem unnið hafa að því. Brot starfsmanns á þagnarskyldu varðar, þegar svona stendur á, refsingu samkvæmt 136. gr. almennra hegningarlaga.

VII. KAFLI

Söfnun upplýsinga hér á landi til tölvuúrvinnslu erlendis.

21. gr.

Kerfisbundin söfnun og skráning upplýsinga um einkamálefni til geymslu eða úrvinnslu erlendis er óheimil. Tölvunefnd getur þó heimilað hana, ef sérstaklega hagar til.

Skrá eða frumgögn, sem geyma upplýsingar þær, er greinir í 4. gr., má eigi láta af hendi til geymslu eða úrvinnslu erlendis, nema samþykki tölvunefndar komi til.

Leyfi samkv. 1. og 2. málsg. má því aðeins veita, að tölvunefnd telji, að afhending skráa eða gagna skerði ekki til muna vernd þá, sem löggin búa skráðum mönnum eða lögpersónum.

Dómsmálaráðherra getur, að fenginni umsögn tölvunefndar, ákveðið í reglugerð, að ákvæði 1. og 2. málsg. eigi ekki við um tiltekna skrár eða upplýsingavið eða að ákvæðin gildi ekki gagnvart ákveðnum löndum, ef þjóðréttarsamningar lúta að slíku eða tillit til alþjóðlegs samstarfs mælir með því.

VIII. KAFLI

Um eftirlit með lögum þessum.

22. gr.

Dómsmálaráðherra skal skipa 3 manna nefnd, sem kölluð er tölvunefnd í lögum þessum. Nefndin skal skipuð til 4 ára í senn. Formaður hennar skal vera lögfræðingur, sem fullnægir skilyrðum til að vera dómari. Einn nefndarmaður skal vera sérfróður um tölvu- og skráningarmálefni. Hann skal tilnefndur af Skýrslutæknifélagi Íslands. Varamenn eru skipaðir með sama hætti til fjögurra ára í senn, og skulu varamenn fullnægja sömu skilyrðum sem aðalmenn.

Starfsmaður dómsmálaráðuneytisins skal vera ritari nefndarinnar.

Tölvunefnd hefur eftirlit með framkvæmd laga þessara og leysir úr ágreiningsefnum, svo sem greinir í lögum þessum.

23. gr.

Tölvunefnd veitir starfsleyfi samkvæmt 5. og 19. gr. og heimildir samkvæmt 3. málsg. 6. gr., 3. málsg. 7. gr. og 21. gr.

Dómsmálaráðherra getur ákveðið eðlilegt gjald er greiða skal fyrir veitingu leyfa og heimilda samkvæmt 1. málsg.

24. gr.

Ákvæði þessarar greinar gilda um skráningarstarfsemi er fellur undir ákvæði 4. gr. eða 1. málsg. 5. gr.

Tölvunefnd getur lagt fyrir aðila að hætta skráningu eða láta ekki öðrum í té upplýsingar úr skráum sínum eða gögnum, enda gangi starfsemin í berhögg við ákvæði laga þessara að mati tölvunefndar, svo og að einstakar upplýsingar á skráum séu afmáðar eða skrár í heild sinni séu eyðilagðar.

Tölvunefnd getur enn fremur lagt fyrir ábyrgan skráningaraðila að afmá skráningu um einstök atriði eða leiðrétta hana, enda sé um atriði að ræða, sem annaðhvort er óheimilt að taka á skrá eða tölvunefnd telur röng eða villandi.

Tölvunefnd getur bannað að viðhafa nánar tiltekna aðferð við söfnun upplýsinga til tölvuvinnslu eða við að koma á framfæri upplýsingum til annarra, enda telji hún, að aðferð sú, sem viðhöfð er, hafi í för með sér verulega hættu á, að skráning eða upplýsingamiðlun verði röng eða villandi eða að um sé að ræða atriði, sem eigi má taka á skrá.

Tölvunefnd getur lagt fyrir aðila, sem ábyrgð ber á starfsemi, er lýtur lögnum, að koma við sérstökum úrræðum til tryggingar því, að eigi verði skráð atriði, sem óheimilt er að taka á skrá, eða miðlað verði upplýsingum um slík atriði. Hinu sama gegnir um atriði, sem eru röng eða villandi. Enn fremur er tölvunefnd rétt að krefjast þess af ábyrgum skráningaraðila, að hann hlutist til um ráðstafanir, sem komi í veg fyrir eða dragi úr hættu á, að skráðar upplýsingar verði misnotaðar eða komist til vitundar óviðkomandi mönnum.

25. gr.

Úrlausnir tölvunefndar verða eigi bornar undir aðrar stjórnvaldsstofnanir.

26. gr.

Tölvunefnd getur sett reglur um form og efni tilkynninga og umsókna samkvæmt lögum þessum.

Nú er tölvunefnd ætlað að veita samþykki til einstakra aðgerða samkvæmt lögum þessum, og er henni þá heimilt að binda samþykkið skilyrðum og tímabinda það.

27. gr.

Tölvunefnd skal árlega birta skýrslu um starfsemi sína. Í skýrslunni skal birta þau starfsleyfi, sem nefndin hefur veitt, reglur, sem hún hefur sett, og úrskurði, sem hún hefur kveðið upp. Í ársskýrslu tölvunefndar skal og greina frá þeirri starfsemi nefndarinnar annarri, er ætla má að almenningur láti sig varða eða hafi hagsmuni af að vita.

IX. KAFLI

Um refsingar og önnur viðurlög við brotum á lögnum.

28. gr.

Brot á 3.—6. gr., 8. gr., 11. gr., 1. málsg. og 2. málslíð 2. málsg. 12. gr., 3. málsg. 13. gr., 1. málsg. 16. gr., 1. og 3. málsg. 19. gr., 1. málsg. 20. gr., svo og 1. og 2. málsg. 21. gr. varða sektum eða varðhaldi, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Sömu refsingu varðar að vanrækja að fara eftir úrlausn tölvunefndar samkvæmt 2. málsg. 12. gr. og 4. málsg. 13. gr.

Sömu refsingu varðar enn fremur að virða ekki skilyrði, sem sett er fyrir leyfi til starfrækslu, er lýtur lögum þessum eða stjórnvaldsreglum, settum samkvæmt þeim, svo og að sinna ekki boði eða banni, sem uppi hefur verið haft samkvæmt lögum þessum eða stjórnvaldsreglum, settum samkvæmt þeim.

Nú er brot framið í starfsemi, sem hlutafélag, samvinnufélag eða annað atvinnufyrirtæki hefur með höndum, og má þá leggja sektarrefsingu á félagið sem slíkt.

29. gr.

Pann, sem rekur starfsemi eða tekur þátt í starfsemi, sem greind er í 5. eða 19. gr., án leyfis, má auk refsingar svipta rétti til starfrækslu þeirrar, sem hann hefur með höndum, enda gefi brot til kynna nærlæga hættu á misnotkun manns í sambandi við skráningarstarfsemi. Sama er um brot á 4. gr. Að öðru leyti eiga ákvæði 1. og 2. málsg. 68. gr. almennra hegningarlaga hér við.

Gera má upptæk með dómi tæki, sem stórfelld brot á lögum þessum eru framin með, svo og hagnað af broti, og eiga ákvæði 69. gr. alm. hegningarlaga hér við.

X. KAFLI
Lagaframkvæmd og gildistaka.

30. gr.

Dómsmálaráðherra er heimilt að setja reglugerð um framkvæmd laga þessara.

31. gr.

Lög þessi taka gildi 1. janúar 1986.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

Í upphafi 30. gr. laga nr. 63 5. júní 1981 um kerfisbundna skráningu á upplýsingum, er varða einkamálefni, segir svo: „Lög þessi taka gildi 1. janúar 1982 og falla úr gildi 31. desember 1985.“ Þá segir svo í 2. mgr. 30. gr.: „Dómsmálaráðherra skal láta endurskoða lög og leggja fram frumvarp þar að lútandi fyrir Alþingi í þingbyrjun haustið 1984.“

Síðla árs 1983 leitaði dómsmálaráðherra álits tölvunefndar um það hvaða breytingar nefndin legði til að gerðar yrðu á lögnum.

Dómsmálaráðherra ákvað að taka aðeins þær breytingar, sem samkomulag var um í tölvunefnd. Er frumvarpið því samhljóða lögum nr. 63/1981 með þeim breytingum. Í bréfi tölvunefndar koma fram rök fyrir þeim breytingum, sem hér eru lagðar til og er því ekki ástæða til að rita athugasemdir við einstakar greinar.

Bréf tölvunefndar dagsett 29. desember 1983 er svohljóðandi:

Hr. dómsmálaráðherra
Jón Helgason

TÖLVUNEFND
29. desember 1983.

Með bréfi, dagsettu 7. október sl., fóruð þér, herra dómsmálaráðherra, þess á leit við tölvunefnd að hún gerði tillögur um æskilegar breytingar á lögum nr. 63/1981 um kerfisbundna skráningu á upplýsingum, er varða einkamálefni með hliðsjón af ákvæðum 30. gr. laganna.

Tölvunefnd hefur tekið mál þessi til athugunar og rætt þau nokkuð.

Lög nr. 63/1981 hafa verið í gildi tæp tvö ár og er því fengin nokkur reynsla af framkvæmd þeirra. Segja má að lög hafi reynst vel í framkvæmd og hafa ekki komið fram stórvægilegir gallar á þeim.

Hér á eftir verða raktar þær hugmyndir sem fram hafa komið um breytingar þær, sem nefndarmenn hafa orðið sammála um svo og hugmyndir einstakra nefndarmanna.

1.

Lok 2. mgr. 1. gr. orðist svo: „...sem unnt er að persónugreina með eða án greiningarlykils.“

Viðbótin á aðeins að vera til að taka af allan vafa um að ákvæðið eigi einnig við í þeim tilvikum þegar hægt er að persónugreina aðila án greiningarlykils.

2.

2. mgr. 6. gr. orðist svo:

„Prátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að tengja við skrá upplýsingar um nafn, nafnúmer, fæðingarnúmer eða fyrirtækjanúmer svo og heimilisfang, aðsetur og póstnúmer, enda þótt slíkar upplýsingar séu sóttar í skrá annars aðila.“

Hér er bætt inn fæðingarnúmeri og póstnúmeri. Er hér um upplýsingar að ræða, sem eðlilegar eru eins og hér er um búíð.

3.

Við 13. gr. bætist ný málsgrein sem verði 5. mgr. svohljóðandi:

„Þeir, sem framkvæma neytenda- og skoðanakannanir um atriði, sem falla undir ákvæði laga þessara skulu við kannanirnar gæta eftirtalinna atriða: Gera skal þeim, sem spurður er, grein fyrir því hver fyrirspyrjandi er og kynna hinum spurða að honum sé hvorki skylt að svara einstökum spurningum eða spurningalista í heild. Séu svör ekki eyðilögð að könnun lokinni skulu þau geymd þannig frá gengin, að ekki megi rekja þau til ákveðinna aðila. Aldrei skal spyrja annarra spurninga en þeirra, sem hafa greinilegan tilgang með hliðsjón af viðfangsefni því, sem verið er að kanna.“

Það er almunna að hvers kyns neytenda- og skoðanakannanir hafa færst mjög í vöxt að undanfögnu og útlit fyrir að þeim fjölgi mjög. Í lögin vantar alveg reglur um slíkar kannanir. Er því lagt til að settar verði meginreglur um slíkar kannanir. Eru þær í samræmi við þær starfsreglur, sem nefndin hefur beitt en lagaheimild hefur ekki verið skýr.

4.

Við 19. gr. bætist ný mgr. sem verður 4. mgr.:

„Tölvunefnd getur sett almennar reglur um vörslu og meðferð tölvugagna hjá þeim, sem annast tölvuþjónustu fyrir aðra.“

Próun í tölvubúnaði er svo hröð, að slíkar reglur verða ekki settar til langs tíma í einu.

5.

Upphaf 1. mgr. 28. gr. orðist svo:

„Brot á 3.—6. gr.“

Rétt er að brot á 3. gr. varði einnig viðurlögum.

6.

Auk framanritaðra hugmynda, sem nefndarmenn voru sammála um að væru til bóta, komu fram nokkrar aðrar hugmyndir, sem ekki varð samkomulag um. Verður þeirra getið hér:

a.

Lagt er til að á eftir 1. málslið 1. mgr. 4. gr. komi nýr málsliður svohljóðandi:

„Einnig er óheimilt að skrá þátttöku í alþingis- eða sveitarstjórnarkosningum.“

Mál þetta á sér nokkurn aðdraganda. Er rétt að vekja athygli á ákvörðun meiri hluta tölvunefndar frá 14. september 1982 í máli Leifs Sveinssonar, en ákvörðun þessi birtist í Ársskýrslu tölvunefndar 1982, bls. 12—15. Það er álit meiri hluta nefndarinnar að ákvæði sem þessi eigi heima í kosningalögum en ekki í lögum nr. 63/1981.

b.

Lagt er til að á eftir 1. másl. 1. mgr. 4. gr. komi nýr málsliður svohljóðandi:

„Sá sem hyggst nota skrá til útsendingar dreifibréfa, tilkynninga, auglýsinga eða áróðurs skal afla sér heimildar upphaflega eiganda skrárinnar. Þá skal hann áður en útsending hefst gefa þeim, sem á skránni eru kost á að undanskilja sig móttöku nokkurra gagna og er þá skylt að verða við því.“

Til rökstuðnings þessu er á það bent að ákvæði 2. mgr. 13. gr. eins og þau eru nú veiti hinum almenna borgara, sem er þólandi í þessu tilviki, aðeins vernd eftir á. Hann verði að þola það að fá í hendur hin umræddu plögg og geta aðeins hafist handa eftir á og því réttur hans gagnslítill. Hér sé lagt til í fyrsta lagi, að sá sem notar skrá annarra til slíkra sendinga verði að fá heimild frá skráreiganda eða skrárhaldara. Hann verði einnig að gefa þeim, sem á skránni eru kost á að neita móttöku gagna frá seljanda. Í framkvæmd myndi þetta þýða það, að sendandi plagganna yrði að auglýsa þessa ætlan sína og bíða viðbragða í hæfilegan tíma.

c.

Lagt er til að við 22. gr. bætist ný málsgrein, 4. mgr., svohljóðandi:

„Tölvunefnd getur krafist þann, sem ábyrgur er fyrir skráningu eða framkvæmir hana vegna annars (verkbeiðanda), allra upplýsinga, sem máli skipta fyrir eftirlitið. Nefndarmenn og aðrir, sem starfa á vegum tölvunefndar, eiga vegna eftirlitsstarfa sinna aðgang án dómsúrskurðar að húsnæði, þar sem skráningargögn og tæknileg gögn eru varðveitt.“

Ákvæði þetta er í samræmi við ákvæði 41. gr. frumvarps að lögum nr. 63/1981. Það var hins vegar felld niður í meðferð Alþingis.

Tölvunefnd hefur á hendi eftirlit samkvæmt 3. mgr. 22. gr. með framkvæmd laganna. Til að auðvelda virkt eftirlit er lagt til, að tölvunefnd og starfsmenn hennar hafi aðgang vegna eftirlitsstarfa að húsnæði þar sem skráningargögn og tæknileg gögn eru varðveitt, án dómsúrskurðar.

Að lokum má endurtaka það, sem í upphafi bréfs þessa sagði, að í heild skoðað hafi lög nr. 63/1981 reynst sémilega í framkvæmd, en lagaframkvæmd er oft álíka þýðingarmikil og lagaákvæðin sjálf.

F.h. tölvunefndar

Benedikt Sigurjónsson, form.